

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2025. március-április

XVIII/3-4. szám

Az idén viszonylag hosszú volt a farsang, igyekeztünk is kihasználni.

Közösségeink szűkebb körben, de plébániai szinten is megszerveztük a jó hangulatú összejöveteleinket. A lazább időszak után a nagyböjt visszafogottságot jelent sokunk életében.

Több komolyabb program is volt/van, ami a magunkba nézést, legnagyobb ünnepünkre való készülődésünket segíti. És nemcsak egyházközségünkben, templomunkban, hanem városunkban más helyeken is. A lehetőség adott volt. Kérdés, mennyire fontos számomra, hogy a lelkiekkel is foglalkozzunk, Jézusra, hitem „karbantartására” is szánjak időt?

Ny. L.

Húsvéti gondolatok

„Te mindig itt vagy velem, és mindenem a tiéd!” (Lk 15,31)

Nagyböjt 4. vasárnapján, az örvendezés vasárnapján hallhatjuk ezeket a szavakat, a tékozló fiúról szóló példabeszédben, de ez a mondat a fiú bátyjának szól. Annak, aki otthon maradt az apja mellett, végezte a dolgát, és ahelyett, hogy örült volna testvére megmenekülésének, számon kéri az apját: „annyi éve szolgálok... nem szegtem meg parancsodat... egy gödölyét sem adtál, hogy mulathassak” – ekkor hangzik el az apja válasza: „Te mindig itt vagy velem, és mindenem a tiéd”.

Húsvét a legnagyobb ünnepünk, a szent három napban kifejezetten Isten *mindent nekünk ajándékozó szeretetére* emlékezünk – az alázatos, értünk a gyalázatot, szenvedést és a halált is vállaló Jézusra, akit „nem azért küldött Isten a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ” (Jn 3,17).

Bár Jézus élete során sok csodát tett, „úgy tanított, mint akinek hatalma van” (Mt 7,29), szeretetével, kegyelmével, megbocsájtásával új életre keltette az embereket, mindezzel jelezve, hogy Isten országa már köztünk van. Feltámadása mutatja meg nekünk igazán, hogy mekkora kegyelemmel van irántunk az Isten, mit jelent az üdvösség a maga teljességében: Istennel való kapcsolatunk helyreállítását, bűneink megváltását, az élet győzelmét a halál felett, saját testünk feltámadását és az örök életet.

„Mit tegyünk?” – kérdezik az izraelita férfiak Pétertől pünkösdkor, amikor hallják a feltámadás örömhírét. „Tartsatok bűnbánatot, és mindegyiketek keresztkedjék meg Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára; akkor megkapjátok *ajándékkul a Szentlelket. Mert az ígéret nektek szól...*” (Apcsel 2,38-39a). És mi, akik sokadjára ünnepeljük Urunk halálát és feltámadását elmondhatjuk, hogy mindezeket már rég túl vagyunk. Keresztség és a bérmálás szentsége által Krisztus testének részesei vagyunk, az örök élet várományosai... részt veszünk az egyház életében, ápoljuk kapcsolatunkat Istennel a szentségek és az imádság által, *mi mindig ott vagyunk Vele.*

Mi újat tud még nekünk adni ezek után húsvét ünnepe? A Szentlélek segítségével nézzük meg keresztény életünket: ha tényleg *mindig ott vagyunk Vele*, hogyan tudjuk megélni a hét-köznapokban? Mennyire jár át minket az Istengyermekség öröme, mennyi életünkből még a szolgálai érzés? Milyen lelkülettel éljük mindennapjaink: az Atya *mellett* éljük életünk, vagy *Vele*? Milyen lélekkel szánunk időt Óreá a szentmisékben, imádságokban, találkozásokban?

Várjuk ezeket, vagy előfordul, hogy fontosabb dolgunk van, mint időt szakítani Rá, vagy másokra, akiket Ő küld hozzánk?

Az idősebb fiú a közelség ellenére nem vette észre, hogy minden az övé. És ez a minden jóval több, mint egy gödölye, vagy bármely földi jó dolog, ez a minden, ami a miénk is, nem más, mint maga az Isten, az Ő végtelen szeretete, jelenléte. Legyen a feltámadás ünnepe szívünk feltámadásának az ünnepe is, hogy lelkünk mélyéből Szent Ferencsel együtt így fordulhassunk Istenhez: „Én Istenem és mindenem!”

Lesták Zoltán diakónus

Nagyböjti lelki nap

Március 8-án már a második jelentősebb lelki program volt az idén plébániánkon. A cursillós közösségek voltak a kezdeményezők, szervezők, de mi adtuk a helyet. Nagy lelki élményt jelentett a résztvevőknek – akik csak harmadrésben voltak egyházközségünk tagjai, leginkább másik, nem esztergomi cursillósok.

A sok személyes történet, megosztás sokakra nagy hatással volt, ahogy a szünetekben meg is beszéljük.

Hoffer József jezsuita atya előadásai, tanúságtételei (Életünk Isten jelenlétében, Isten jelenléte életünkben), a különleges keresztút állomásai, valamint néhány testvérünk tanúságtételei képezték az alapot a közös beszélgetésekhez. Ez pedig csoportokban történt, amit a szervezők állítottak össze. 4-5 fő, külön nők, ill. férfiak alkottak egy-egy csoportot. (A cursillós lelki napok/képzések is általában nemek szerint szerveződnek.)

A keresztút állomásaihoz – előre egyeztetve – felkért testvérek osztották meg életük meghatározó, megrendítő eseményeit. Az a kérdés, hogy ezeket hogyan értelmezzük?

Minden tanúságtétel azt erősítette, hogyha Istenbe kapaszkodunk – olvassuk az üzenetet, ami személyesen nekem szól – akkor van esélyem túlélni a legnagyobb tragédiát is. Akad „emberem”, aki tud és akar is segíteni, vagy éppen egy-egy közösség húz ki a gödörből. Persze, nyitottság, önismeret, alázat szükséges! És természetesen a hit.

Isten mindenhol jelen van, tanította Hoffer atya, az én életem legsötétebb bugyraiban is! Isten Ábrahámnak tett ígéretei alapján rávilágított József atya négy fontos szempontra:

- Új földet kapsz, merj elindulni, mert – tartozol valahova
- Szeressek, szeressenek – otthonod lesz, elfogadnak
- Naggyá teszem a nevedet – lehetsz „valaki”
- Értékellek – szeretett fiú/lány vagy

Ha felismerem Isten jelenlétét, merek választani, dönteni, Ő éltetni fog.

A második előadás fő gondolata: én hogyan vagyok jelen Isten életében, embertársaim életében?

Istent bezártuk egy díszes dobozba (templom), néha meglátogatjuk, de életünknek nem része. Az Egyház a középpontban volt, ideje a perifériák felé fordulni. Jézus nyomán a szegények felé fordulva megjeleníthetjük Őt számukra. Jelenléttel, jól segítséssel, kihívás adásával önbecsülésüket adhatjuk vissza.

Ismerjük megítélésünk szempontjait, Jézus feltételrendszert: amit eggyel tettetek, vagy nem tettetek...

Öröm volt számomra is a részvétel, ahol nem szervezőként kellett szorgoskodnom, hanem lelkileg is jelen tudtam lenni! Köszönet Bencze Laci csapatának!

Nyitrai László

Határaink címmel egy megrendítő és életemet meghatározó előadást tartott Tapolyai Emőke, elismert pszichológus március 22-én a Kerektemplomot teljesen megtöltő embereknek. „Határaink azok, amik meghatároznak minket, mire mondunk igent és mire nemet” – fogalmazott egyszerűen, ám nagyon határozottan előadása legelején. Majd onnan indított, hogy a különböző országokban eltérő méretű, típusú, anyagú kerítések vagy éppen azok hiánya is képes jelezni területeink határait, ugyanígy van ez bennünk is, személyünk legmélyén.

Belső határainkat pedig nem annyira az országok külső jellegzetességei, mint inkább saját családi mintánk, egyéni személyünk, gyermekkori tapasztalataink vagy sebeink befolyásolják. Ezután megvizsgáltuk a témával kapcsolatos, szinte általánosnak mondható tévhiteket, ahol nagyon megérintett találkozni azzal, hogy Isten igenis tart határokat, méghozzá mondhatni szigorúan, de csakis azért, mert ezekből a határokból Élet fakad, és Isten komolyan vesz minket! Tehát nekem is komolyan kell vennem magam, korlátaimmal együtt, és ügyelnem kell a határimra!

Ajándékként éltem meg a felismerést, hogy a büntudatom sokszor egy hamis kép, és azt jelzi, hogy nagyobb belső stabilitásra vagyok hivatva, haragom pedig nem ellenség, hanem képes amolyan „riasztóberendezésként” funkcionálni, amely a bennem lévő életet védelmezi.

Számomra meglepő fordulat volt azt hallani, hogy határait azon is le tudom mérni, mennyire vagyok képes segítséget kérni másoktól, vigaszt elfogadni, ezt jelenti: igent mondani. Emőke szerint ez sokszor nehezebb, mint nemet mondani.

Jézus is többször kért segítséget vagy vigaszt tanítványaitól, például a Getsemáni-kertben. Merek-e segítséget kérni?

Fülemben mindig negatívan csengett ez a szó: „határok”, és úgy gondolkodtam, hogy szemben állnak velem, korlátoznak vagy éppen elvágnak az élettől. De ezen a délutánon úgy éreztem, lassacskán kibékülök velük, sőt vágyini kezdtem gyakorolni magam ebben az életig tartó küzdelemben - ami nem elkeseredett harc! –, hanem életet adó, személyemet meghatározó, kapcsolataimat mélyítő valóság!

M. Krisztina
ferences szegénygondozó nővér

„Egészséges legyen a lelkünk az egészséges testben”

Senior imaklub

Kicsit rendhagyó módon plébánosunk kezdte az esti találkozásunkat. Említette, hogy a mai nap (február 3.) Szent Balázs ünnepe (elsősorban a torokbetegségek védőszentje), és február 11-e a Betegek Világnapja. Így aktuális is, hogy körünkben köszönhetjük Pák Péter főorvos urat, aki 5 éve vezeti esztergomi kórházunkat. László atya köszöntő szavai után a szokásos forogatókönyv szerint együtt énekelünk és imádkoztunk.

Ezt követően előadónk bemutatkozásában közölte, hogy harmadik generációs orvos, négy gyermeke közül pedig a legidősebb, elsőéves orvostanhallgató. Esztergomban a ferenceseknél végezte el a középiskolát. Véleménye szerint a hit támpont, útravaló, habár ő a hitét már modernebb formában éli meg, mint nagyszülei.

Majd elkezdte előadását a **testről és lélekről**. Ebben érintette, hogy különböző korok, különböző módon álltak ehhez a témához (lásd ókori filozófusok). Fontosnak tartotta kiemelni, hogy a lélek egyensúlya vagy egyensúlytalansága kihat a testi betegségek megjelenésére.

A modern tudomány hangsúlyozottan foglalkozik a testi egészséggel, és annak a lelki egyensúlyra való hatásával. Testünk karbantartása rendkívül fontos. Mind a kettő hat a másikra, mind a kettő rontani tud a másikon.

Véleménye szerint a lelki egyensúly megtartásához a hit egy fontos dolog. Hiten keresztül megtalálni a gyógymódot.

Kiemelte a tudatos életet a feszültségek kezelésére, a betegség, az öregedés méltósággal viselését, megnyugvást a Jóisten akaratában.

Rendkívüli dolog, hogy az esztergomi kórház területén van egy kápolna. El szeretné érni, hogy legalább hetente legyen ott mise. A Semmelweis-napi szentmisék 3 éve tartó hagyományát folytatni szeretnék.

Plébános úr az előadás után hangsúlyozta, hogy a pap és az orvos hivatása hasonló. A pap a lelket, az orvos elsősorban a testet gyógyítja. A pap ellátja szentségekkel a betegeket, haladokkat. A kórházzal nagyon jó a plébánia kapcsolata.

A kérdések között szóba került a kórház nővérekkel való ellátottsága, a nővérek empátiája, 12 órás munkarendjük, a magánszektor elszívó ereje, hogy nincs nővérképzés, nővérszálló, a szakdolgozók kiégetése is probléma.

Ha az 55 év felettielt eltűnnek a rendszerből, akkor pótlásukra meg kell találni a lehetőségeket. A kérdésekre válaszolva beszélt a covid alatti vészhelyzeti működésről, amely komoly szervezési feladatokkal, kihívással járt. A főorvos úr a jó állami egészségügy fontosságát is hangsúlyozta.

Amit az elhangzottakból én ki szeretnék emelni az a főorvos úr tudatos törekvése arra, hogy az általa képviselt értékeket átadja, és a kórházat abban a szellemben működtesse, amely neki értéket jelent. A betegek lelkivilágának megfelelő kezelése az egyik legfontosabb törekvése.

Célját és munkáját szavaival pontosan megfogalmazza: **„A kórházban és a kórházért dolgozom nap, mint nap orvosként és a kórház igazgatójaként. Ez olyan kihívás, amelyért érdemes tenni. Nagyon szeretném, hogy ennek a térségnek, ennek a régióknak és az itt élőknek ez mindig biztosítva legyen. Legyen egy olyan intézmény, amely az itt élőknek a gyógyulását, akut esetben pedig a sürgős segítséget adni tudja.”**

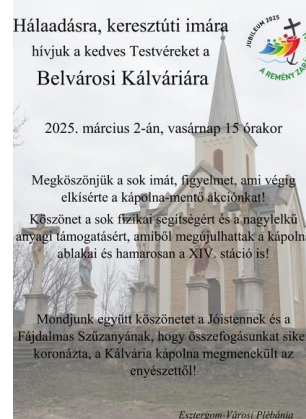
Mindezek után megköszöntük a főorvos úr előadását, körünkben való megjelenését. Őskeresztény áldást kértünk rá: **„Az Úr legyen előtted, hogy az igaz útra vezessen téged! / Az Úr legyen melletted, hogy karjaiba zárjon és oltalmazzon téged!...”**

Nem szoktam ilyet tenni, de most ezt a plakátot nagyon fontosnak találtam, ezért szeretném, ha újra figyelmesen megnéznénk és elolvassánk.

Igaz, akkor már nekem nem sok dolgom lesz. Bizom abban, hogy nagyítót senki nem vesz elő, így mondhatok újat is...

Hálaadásra, keresztúti imára gyülekeztünk 2025. március 2-án. 4 éven át tartott az a megfeszített munka és összefogás, amelynek eredményeként megújult a Kálvária kápolna és újra látogatható. No persze ne felejtjük el a minden hónap első vasárnapi keresztút-járását, a közös imaháteret Nyitrai László vezetésével.

Hamarosan a stációk is régi szépségükben újulnak meg. Sokan a fizikai, anyagi segítséget megköszönő levelet kaptak, amelyben hálaadó keresztút-járásra és közös imádságra hívták őket. A plakáton megköszönik a sok imát, figyelmet, fizikai segítséget, anyagi támogatást, amiből megújultak a kápolna ablakai és hamarosan a 14. stáció is.

A plébániai irattárban a tulajdonviszonyokról szóló iratok, Nyitrai László levelezései, beszámolóí a kápolna-mentő akcióról minden érdeklődő számára elérhetőek.

Mária keresztútját imádkoztuk, drámáját elevenítettük fel. A Fájdalmas Szűzanya szenvedéstörténetét hallgatva sokszor elérzékenyültem. Különösen meghatott, amikor Jézus találkozott édesanyjával:

„Megállt, tekintetünk találkozott. Az enyémben a gyöt-relem, az övében a fájdalom és zavarodottság könnyei. Tehe-tetlennek éreztem magam, de akkor szemei ezt mondták: „Bá-torság! Ennek így kell történnie.” És tovább cipelte keresztjét.

Én a 12. stációt olvastam fel, melynek utolsó 2 sora így hangzott: „Azt mondtad, hogy az igazi szeretet életünk felál-dozása barátainkért. Add, hogy mindig a barátod lehessen. Taníts meg, hogy másokért éljek és Téged el ne hagyjalak.”

Közös keresztút-járásunk és elmélkedésünk után a plébá-nos úr megáldotta a kápolnát és közösségünk tagjai által fel-újított, gyönyörű üvegablakokat, Nyitrai László pedig megkö-szönte az önzetlen segítségüket.

Az én emlékezetembe csupa nagybetűvel vésődött be azoknak a neve, akiről tudom, hogy idejüket, erejüket a ká-polna megmentésére fordították.

Fiatalként a kápolna említése sejtelmes imbolygó gyertya-fényeket, halk imákat, virágillatot, a sarokban ülő néni imád-kozó alakját, édesanyámat és nagymamámat idézte.

Most pedig a gyönyörűen felújított ablakokon át bera-gyogó napot láttam, a beszűrődő fény a Fájdalmas Szűzanya alakját és Szentfiának meggyötört testét érte. A Belvárosi Kál-vária útjának mindkét oldalán világítótestek sorakoznak, este pedig ezüst fényben ragyog a kápolna.

Pazsiczky Mariann

Találkozás Révfalviné Julika református lelkésszel

a Senior imaklubban

Nagyon jó hangulatú, lelki tartalmakban gazdag előadást hallgattunk az emberi együttélésekről Istennel való kapcsola-tunk tükrében. Az találkozókat gazdagította egy játék, mely-ben különböző, bibliai idézeteket tartalmazó képeket választ-hattunk. Mindenki elmondta az idézetekkel kapcsolatos gon-dolatait, és a lelkész asszony néhány társunkkal elbeszélgetve, nagyon hasznos tanácsokkal gazdagított bennünket.

Hálásan köszönjük a tartalmas estét, és kívánunk további Istentől áldott szolgálatot.

Dr. Vass Rozália

Nagyböjti triduum

Egyházközségünk megnövekedett méretéhez képest vi-szonylag kevesen érdeklődtek nagyböjti triduumunk iránt.

Káplár Márton görögkatolikus parókus – innen a szom-szédből – mondta a három este homíliáit, még hozzá Szíriai Szent Efrém fohásza alapján. Vendégünk köszöntésének gon-dolataiból idézek:

„Ahogy előzetesen megtudtuk, Szent Efrém tanítása lesz a vezérfonal. A szentek a példaképeink, még ha az időben sok-szor messze is vannak tőlünk. Így van ez Szent Efrémmel is, hiszen a IV. században élt. A hit terjesztéséért, megőrzéséért munkásságával sokat tett abban a korban, mikor sokféle tévta-nítás, eretnokség kezdett terjedni.

Manapság is valami újpogányság van terjedőben, szük-séges a gyökerekhez való visszatérés, amiben a szentek példája, tanítása segíthet nekünk.

Mivel mi – úgymond – egyszerű, különösebb képzettség nélküli keresztényekként igyekszünk Krisztus útján járni, szük-ségünk van a tanításra, lelkesítésre. Így várjuk Márton atya tanít-ását.”

Az említett fohász, amit a görögkatolikus liturgiában gyakran felidéznek (én eddig – nálunk – nem találkoztam vele) így hangzik:

„Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzám a jóra va-ló restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólás szellemét! Ajándékozd inkább szolgáltnak a józanság, alázatosság, állha-tatosság és szeretet lelkét! Igen, Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet, és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön-örökké! Amen.”

A fohász jól tagolható három részre, három estére. Nagy-szerű kifejtést hallottunk, köszönjük Márton atyának!

Nemcsak nagyböjten aktuálisak a fohász gondolatai, így szeretettel ajánljuk híveinknek a homíliák hangfelvételeit, amit honlapunkon a Média/Triduumok menüpont alatt megtalálhat-nak!

Keresztutak

„A keresztút az egyik legismertebb keresztény ájtatossági forma. Mai formájában XIV stációból (vagy állomásból) áll, amelyek Krisztus végső szenvedését jelképezik. Minden stá-ciónál a kegyeletet végző hívő az Úr szenvedésén elmélkedik. A keresztútjárás a szentföldi zarándoklatokat eleveníti föl, amelyek során a zarándokok Krisztus szenvedésének helyeit keresték föl.” – olvasható egy Keresztút gyűjtemény c. könyv-ben.

A XII-XIII. században terjedt el igazán a keresztény vi-lágban: gyakorlatilag minden katolikus templomban és nagyon sok településen van a szenvedéstörténetet megörökítő képsor, ill. képeket, domborműveket is tartalmazó valamilyen épít-mény-sor.

A nagyböjti időszakban nagyon sokan végeznek elmél-kedő imát, amiben – lélekben – végigkísérjük Jézust utolsó föl-di útján. Egyházközségünkben is rendszeresen járjuk ezt a lelki utat, templomainkban és a belvárosi kálvárián is.

Régebbi hagyomány – talán a Mindszenty iskola alapítása környékén indult – az élőképes keresztút, amit gyermekeink jelenítenek meg. Ez virágvasárnap kerül megszervezésre, álta-lában valamelyik ifjúsági zenés/énekelt verzió az élőkép „szö-vege”. Így volt ez az idén is.

Nagyböjt péntekjein mindkét templomunkban az esti szentmisék előtt általában közösségeink vezetésével tartunk a Golgotára lélekben, valamilyen szempontot kibontva elmélke-désünkben. A rózsfüzérések-nyugdíjasok, iskoláink tanárai, családos közösségünk, valamint a seniorok és az énekkarosok voltak egy-egy keresztút gazdái a Kerektemplomban.

A kálvárián már több mint egy évtizede vezetem a kereszt-úti imát nagyböjt vasárnapjain. Az idei tematikánk erre az idő-re: a meg nem született gyermekek, az ifjúkor, a felnőttkor 14 keresztje, valamint az időskor gondolatkörében végzett elmél-kedés volt.

Nagyböjt előtti vasárnapon Mária érzéseivel hálaadó ke-resztutat végeztünk (ld. Mariann írása), a negyedikén pedig a térségi karitás csoportokkal együtt Thomas Merton írása alap-ján elméltünk. (A bizonytalan időjárás miatt áttéve a hely-szint a belvárosi templomba.)

Virágvasárnap pedig – legújabb városi hagyományoknak megfelelően – a Várhegy oldalában, az Esztergomi Passióban az evangéliumi előzményeket is felidézve elmélkedhettünk át Jézus földi történet végkifejletét. Köszönet Arcson Rafaelnek és csapatának – mintegy 50 szereplő –, hogy ezt a hitbeli élményt nyújtja az érdeklődőknek!

A virágvasárnap liturgia része a szentmisében felolvasott, vagy énekelt passió. Nagypénteken szintén – minden évben – a Szent János szerinti verziót hallhatjuk. Szintén nagypénteken délután 3 órakor a kálvárián éljük át újra Jézus szenvedéstör-ténetét.

Kedves Testvérem! A megemlített elmélkedések valame-lyike vajon része volt-e a nagyböjti készülődésnek?

Húsvét öröme életünkben az előzmények nélkül értelmetlen, értelmezhetetlen...
Ny. L.

Lelki nap a Mindszenty csarnokban

Az indiai származású, Németországban élő Margaritha Valappilla nővér és Manfred Huber atya lelki gyakorlatot tartott április 12-én a Mindszenty iskolában. Erre az alkalomra több, mint 240-en jelentkeztek, és vettek részt.

Nem én élek, hanem Krisztus él én bennem, amíg ebben a világban élek, Krisztusnak élek - volt Margaritha nővér előadásának fő témája. Hangsúlyozta, komolyan kell venni Isten szavát, Jézus a világba jött, hogy megmentsen minket. Jézus nélkül nem lehetünk a Földön igazán boldogok. Isten szavát hallgatni kell és aszerint alakítani életünket.

Megdöbbenő tanúságtételek hangzottak el, hogyan gyógyultak meg fizikálisan és lelki értelemben Margaritha nővér lelki gyakorlatain. A nap folyamán több alkalommal volt rózsafüzér imádság, énekes dicsőítés. A különleges zenei szolgálatot Molnár Sanyi és barátai szolgáltatták.

A szentmise előtt szentségimádás volt. A szentmisét Huber atya és Laczkó István atya cereblálták. István atya volt az egész lelki nap tolmácsa. A nap folyamán gyónási lehetőség is volt. Margaritha nővér záró mondata az volt, hogy mindenért adjunk hálát, jó és rossz dolgokért egyaránt. Köszönjük a szervezőknek a fáradságos munkájukat, hogy ilyen, nem minden napi lelki élményben lehetett részünk!

Nagy Hajnalka

Bár nem szorosan a nagybőjti készületünk része az áprilisi imaóránk, amit az elsőáldozásra készülõ harmadikosainknak szervezünk, de a nagyhetet ezzel indítjuk. Nagyszerdán a ferences szegénygondozó nővérekkel a Pléhkrisztushoz zárandoklunk, keresztúti elmélkedéssel. A nagyheti szertartásrendünk pedig a tavalyival azonos beosztásban fog történni, amit plakátjainkon, internetes fórumainkon lehetett megismerni. Szeretettel hívjuk és várjuk ezen alkalmakra híveinket, hogy a feltámadás örömét jelenthesse számunkra ez az időszak! Szerk.

Pista bá! – visszatekintés egy farsangi összejövetelre

Nagy meglepetés ért bennünket az idej farsangolásunkon! Egy igaz szakember fogadott minket. Ő nem más, mint Pista bá, a szobafestő, aki teljes munkaruhában, szerszámokkal várta az énekárosokat, és felajánlotta szolgáltatásait.

Amikor az árak felől érdeklődtünk, csak mosolygott a bajszá alatt – mert az is hozzátartozott a „jelmezhez” –, és csillagászati összeget emlegetett. A hab a tortán az volt, hogy a munka határidőre történő elvégzését nem tudta garantálni. Sajnos Marika – ő az a bizonyos Pista bá – így megbízás nélkül maradt. Azért meg tudtuk vigasztalni.

Csak megsúgom, hogy létrája, na, az nem volt, de azt mondta, meg tudná oldani. Várja az érdeklődőket!

Különös figurák jelentek meg. Például Edit egy kalóz szerepében. Nem volt félelmetes, inkább kedves és vicces. Frapáns szöveggel mutatkozott be.

Az asztal roskadásig megtelt mindenféle finomsággal, az összes kórustag megcsillagította gasztronómiai tudományát. Itt van például egy fánkfeleség. Isler a neve.

Hozzávalók: 28 dkg darás liszt, 24 dkg margarin, 14 dkg dió, 14 dkg porcukor, kevés sütőpor, gyümölcsíz.

Így készítjük: A késsel apróra vagdalt margarinból, a lisztből, a porcukorból, a darált dióból kis sütőporral gyorsan tésztát gyúrunk. Rövid ideig pihentetjük. Kb. fél cm vastagra kisodorjuk, pogácsaformával kiszaggatjuk, tepsire rakjuk, és világosra sütjük. Amikor kihűlt, 2-2 darabot gyümölcsízzel összeragasztunk. A tetejét csokoládémázzal bevonjuk.

Jóféle innivaló dukál hozzá. Ebben sem szenvedtünk hiányt.

Az ételek és italok megtették, amit kellett. Például a torkok köszörelését, a lábak megmozdulását. Lajos harmonika-játéka nagy segítség volt. T. Laci új zenei összeállítását osztatlan sikert aratott. A csodásan díszített teremben –Zsóka műve – vidáman roptuk. Hát – mit mondjak – elég színes program aktív részesei voltunk.

Megfogadtuk Sarkadi Sándor tanácsát:

„Maskarások, bolondok, / Rázátok a kolompot,
Vonuljon el a tél, / Örvendezzen, aki él!”

Ilyen a mi kis közösségünk. Jól érezzük magunkat együtt, számíthatunk egymásra! Örömmre szolgál, hogy én is közöttük lehetek! Végezetül jöjjön egy tréfás mondóka!

Elmúlt a farsang, el, el, el

Kinek használt, kinek nem.

Nekem használt, neked nem.

Én táncoltam, te meg nem.

Szentgáli Ferencné Eszter

Várjuk, kérjük ALAPÍTVÁNYUNK támogatását, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia

Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)

5860 0575-1200 9817-0000 0000

Anyakönyvi adatok

Keresztelttek:

Kovács Anna	Szivek Júlia
Lohner Ábel László	Garami Hunor Hubertusz
Nagy Csaba István	Baráth Lilien Erzsébet

Elhunytak:

Horváth Mihályné, Hurai Edit	73 éves
Tánczos Gábor	85 éves
Bábszki Jánosné, Nándori Teréz	82 éves
Vigh Józsefné, Kovács Teréz	90 éves
Mankó Józsefné, Tóth Zsuzsanna	70 éves
Horváth Géza	71 éves
Janositz István	87 éves
Szabó-Czimbalmos István	88 éves
Szöke Sándorné, Nesics Mária Magdolna	90 éves
Károly Béláné, Szloboda Katalin	83 éves
Halmi Béláné, Oroszlán Erzsébet	87 éves
Kiss Ferenc	73 éves

Krisztus föltámadt!

Valóban föltámadt!

*Minden kedves Testvérünknek
húsvét örömét és kegyelmeit kívánjuk;*

László atya Andor atya Képviselő Testület

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda